

Ztracené dračí mládě

Jednou se to tak stalo. Dračí mládě je najednou pryč a nikdo neví, kam se podělo. Jeho máma, dračí královna, se ale také nikde neobjevila.

„Máma šla mládě určitě hledat“, vykřikla Ema. „Já bych udělala to samé!“ Ale kde jsou, to nevíme. Kamarád se podíval kolem sebe a povídá: „Já mám takový nápad. Zkusíme vzít s sebou to nejstarší dračí mládě, třeba to druhé vyčenenichá!“ Zkusíme to. A vyšli jsme.

Mládě hned chytilo stopu. Došli až k tajemnému zámku, museli být velmi opatrní. Ukradené mládě mělo kolem sebe nasypáný nějaký bílý prach, ten poutal všechny hlídače. Zanedlouho uslyšeli, jak se někdo blíží. Kroky byly už docela blízko. Byl to nějaký hlídač. Snažili se zaútočit, ale bylo tam tolik černé magie, že nemohli z místa. Hlídač je uviděl, vrhl na ně černou bublinu, která je pohltila a zavolal majitelku zámku. Byla to zlá čarodějka, z jejího stínu se vynořil Džas a řekl: „Nepotřebujete s něčím pomoci?“ „Teď není čas na vtipkování“, vykřikli jsme společně. „Podívej se, to mládě je úplně vyčerpané! Jestli to myslíš vážně, tak nám tedy pomoz. Tam jsou klíče!“

Vyběhli ven. Mládě se postavilo, pomalu popošlo asi dvacet metrů. Začalo malou tlapkou bušit do stěny. Ema se opřela o zeď a zeď povolila. Najednou se objevily troje dveře.

„Tak které otevřeme? Kde je mládě?“ pípala Ema. Kdyby nám tak mohlo pomoci! Najednou něco uslyšeli, zdálo se jim, že na jedny dveře někdo zaškrábal. Mládě z posledních sil přešlo drápy po dveřích a upadlo. Na nic už nečekali. Otevřeli dveře. Ema k němu rychle přistoupila a řekla: „Musí si odpočinout, najíst se, vyspat...“ Máma dračice se vypořádala za mládětem, napila se vody ze studny, a pak si unavené mládě naložila na hřbet. Všichni jsme se vydali na zpáteční cestu. Dračice musela cestou často odpočívat, ale jak uviděla věže našeho zámku, vznesla se do výše a zakroužila všem na pozdrav. Přistála na hradním nádvoří, kde už čekala královna kouzelné říše.

Královna všechny pochválila za odvalu a pozvala ke slavnostní tabuli. Najedli jsme se a šli rychle spát. Tentokrát se nám velmi dobře usínalo.

Ema Neckařová,